

Overreglementering rond natuursteen

Onlangs kwam het Boerensyndicaat in het nieuws omdat nieuwe regels het moeilijk maken voor Belgische houders van leghennen om nog winstgevend te zijn. Tezelfdertijd worden aan de lopende band eieren ingevoerd waar helemaal geen controle over is. Men creëert op deze manier concurrentievervalsing. Unizo wist dan weer te vertellen dat een ondernemer 25% van zijn werkuren aan administratie besteedt. Regels moeten er zeker zijn, dat zal niemand tegenspreken. Maar ze moeten ondersteunend werken en vooral geen concurrentieel voordeel bieden aan bedrijven waarop de regels niet van toepassing zijn.

CE-markering

Recent is de CE-markering in voege getreden. Een richtlijn die de traceerbaarheid van een product voor ogen heeft. CE-markering kent men van de labels op toestellen, batterijen, speelgoed en andere materialen gemaakt in een fabriek. Op zich een nobel idee maar dit toepassen op een natuurproduct is toch wat

vreemd. Gelukkig is een federatie als Febenat ver voor haar tijd en pasten wij al een strengere versie toe op natuursteen. Voor ons dient het product niet enkel traceerbaar te zijn, het moet ook technisch beschreven worden. CE doet dat niet. Deze richtlijn, die voor Febenat geen enkele meerwaarde heeft, zorgde wel voor een serieuze administratieve romps-

slomp. De gevolgen zijn niet min: veel papierverspilling, dus ook extra werk voor de administratie, en een aanpassing van de software.

FAVV

Vanaf 1 april 2013, en dat voor de komende twee jaar, worden containers met natuursteen voorzien van houten verpakkingen uit China extra

gecontroleerd door het FAVV. Een bedrag dat kan oplopen tot 500 euro per container. Die extra kost kan men onmogelijk rechtstreeks aan de klant kan doorrekenen. Terwijl prijsverhogingen van producten als brandstof en energie zonder de minste schroom worden doorgerekend en dus wel kunnen worden terugverdiend, is het voor bedrijven soms commercieel niet haalbaar om andere meerkosten zomaar te verhalen op de klant. Controles moeten er hoe dan ook zijn maar hier kan men toch de vraag stellen of dit niet de verantwoordelijkheid is van de houtindustrie. Het is niet voldoende om de controle te beperken tot de invoerder en enkel hem te laten opdraaien voor de kosten, enkel en alleen omdat hij het makkelijkst bereikbaar is.

Vrijwillig

Verder zijn er nog organisaties die vrijwillige controles uitvoeren rond partijkeuringen, milieubelasting,

ecologische voetafdruk en sociale natuursteen. Hoewel deze op vrijwillige basis gebeuren, worden ze door sommige partijen gevraagd als een verplichte eis. Dit staat dan mooi in de dossierkast. Maar wie controleert deze modellen? Als een bepaald vrijwillig onderzoek niet wordt gedragen door stakeholders die een ruim draagvlak bieden dan moet men duidelijk bepalen in hoeverre men dit mag opleggen. Hoever kan men gaan met het verplichten van vrijwillige modellen en het opleggen van testen rond eigenschappen die we toch al kennen?

Rond de ecologische voetafdruk is er nog altijd veel te doen. Echter, de berekening van de ecologische voetafdruk werd reeds in 2010 op drie punten door Jeroen van den Bergh(*), onderzoekshoogleraar van het instituut voor Milieuwetenschap in Barcelona en de vrije Universiteit van Amsterdam, naar de prullenmand verwezen. Iedereen wil groen denken en handelen, zolang we het

niet in onze portefeuille voelen. Het is een natuurlijke reactie om de eigen markt te beschermen. Waarom bijvoorbeeld bieslook uit Ethiopië (9.408 km) importeren als we het zelf produceren? Welke producten zullen in aanmerking komen om niet te gebruiken en wie gaat dat bepalen? Als men bekijkt wat allemaal met containerschepen wordt getransporteerd, moet men dan smartphones en tablets weigeren? Toch iets om bij stil te staan. Er zijn nogal wat Europese bedrijven die niet willen dat er producten vanuit het buitenland onze markt overspoelen, maar zelf zien ze geen graten in hun eigen exportstrategie. Febenat doet bij een oproep aan de Europese Unie om redelijkheid en gezond verstand te tonen, zeker als het op reglementering aankomt.

Geert Legein, directeur Febenat

** Environmental Science & Technology, vol 44. N°13, 2010*